

Skrevet f Frank Laursen

Der har været et årstal, 1878, på gavlen af stuehuset, men de er stjålet i 1948 efter, at far har købt ejendommen. Det er derfor sandsynligt, at Jordermoderhuset er bygget det år af amtet.

Den 15. august 1881 afholdtes et møde om et dige på ca 20 favns længde, sat fra Rygbjergvej til vejen, der dengang gik fra Randbøl til Almstok. De involverede i sagen var Ane Mortensen (Ane Jøep) og Vejle Amt - se uddrag af Hegnssynsprotokol.

Omkring 1920 sælger Vejle Amt Jordermoderhuset til Mølle- og Savværksejer Josefine og Søren Pedersen (Pejsen).

Der var ca. 9 tdr. jord, matr.nr. 5n, som lå syd for ejendommen og som ikke kunne købes med efter krigen Om jorden hørte til Jordmoderhuset eller Søren Pejsen har købt det senere er jeg ikke klar over.

I 1942 og 1943 var far lejet til arbejdet, som kunne udføres med heste, som at pløje, harve med mere. Det blev mit job at udføre det.

Søren Pejsen havde selv en hest som rev sig løs og faldt ned i kartoffelkælderen. Søren's kommentar var 'Det bliver din død Tobias'.

Der lå langs med vejen en smedje som dog ret hurtig blev fjernet da det var for ringe til at gøre i stand. I haven havde tyskerne lavet en kælder. Det ser ud til, at de brugte den til at opbevare slagtervarer i. Vi har dækket den til og jævnet jorden ud over den.

Søren Pedersen måtte også flytte fra ejendommen på grund af flyvepladsen. De købte så en ejendom i Bindeballe, matr.nr. 7p og 13f Bindeballe.

Da far ikke kunne tilbagekøbe Vingely, fik han købstilladelse af Søren Pejsen, til at købe dennes ejendom af staten i foråret 1948 .

Beskrivelse:

Tilhørende ejendom matr.nr. 5p og 5z af Dalover by og 4d og 4l Randbøl by, alle Randbøl Sogn, skyldsæt for hartkorn 5 sk. 3fk. 0alb.

Ejendommens størrelse er på 14,2223 ha, deraf vej 720 kvm. Købesum for bygninger kr. 4000,- og jorden kr. 8000.

Det stykke jord som hørte til gården fik far i forpagtning af flyvestationen, ca. 9 tdr. land hvoraf ca. 4 tdr. land kunne dyrkes. Efter min mening, var bygningerne i så dårlig stand, at de ikke burde have været istandsat, men revet ned og helt nye opført.

De der havde adgang til bygningerne efter krigen, var begyndt med at tage gulve og andet træ op som de brugte til at fyre med.

Ejendommen kom herefter til at hedde Nordly. Randbølgård blev udstykket til husmandsbrug. Arne Iversen og fars ejendom blev til Statshusmandsbrug.

Nordly blev renoveret. Stuehuset fik nyt tag og ellers istandsat, lade og stald blev ombygget til stald. Den bygning var fra ca. 1920 og i 1949 blev en lade tilbygget.

I 1950 købtes et stykke jord af Det grønske fideikommis vest for Nordly ud mod rullebanen, matr.nr. 5ø Daldover by, andbøl 05 alb, areal 25240 kvm heraf vej 2650 kvm, købesum kr. 2500,-.

Der var plads til 8 køer + opdræt, lidt grise og 200 høns på ejendommen. Jeg havde et rugeri fra 1949 til 1961, kapacitet 6500 æg

I 1955, den 1. april solgte far gården til mig 'Kristian Iversen'. I 1956 udvidedes stalden med ca 1 meter i gårdsiden. Derved blev der plads til flere grise. Hestene blev solgt og istedet købtes en traktor, Ferguson 26, brugt.

I 1960 blev jeg gift, den 30. september, med Anna Nielsen. Mor og far flyttede til Randbøl hvor de byggede

et hus.

I 1970 udvidede vi stuehuset med 4 meter ud mod vejen, det blev 24 kvm mere til beboelse. Der blev muret en gul sten om huset, nye vinduer og tag. I 1965 forpagtede vi 16 tdr. kland af vores nabo Kristian Nielsen og i 1971, resten af ejendommen.

Vi forpagtede yderligere 11 tdr. land af Jørgen Tranholm. I 1972 satte vi køerne ud og byggede en svinestald på 300 kvm og et maskinhus på 220 kvm.

I 1976 forpagtede vi Dusenborg af flyvepladsen ca. 56 tdr. land så vi ialt havde ca. 120 tdr. land at drive. Vi byggede en svinestald mere på 330 kvm. Det gav plads til 700 grise ialt.

I 1989 købte vi de 11 tdr. land vi havde i forpagtning af Jørgen Tranholm matr. 2h og 4i, købspris kr. 70.000,- + omkostninger ca. kr. 8.000,-.

I 1989 havde vi en sag om skel med Jens Grøn om, at hans jord gik ind til midten af vores gårdsplads. Efter matrikelkortet var det rigtigt, men da jordmoderhuset var bygget allerede i 1878 mente jeg, at den sag var forældet, men det viste sig, at det var den ikke. Vi kunne ikke få hjælp fra advokater, eller de ville ikke op mod Jens Grøn ? Det kan undre mig, at det ikke var rettet ved køb i 1948, eller dengang far købte det stykke jord vest for ejendommen i 1950. Det er nu rettet så vejen hører med til Nordlyv.

For at få den sag afsluttet måtte vi købe jord og betale udgifterne. Det var dyrt, men godt den sag er afsluttet, så vi kunne sælge uden skovens indblanding

I 1968 fik Anna arbejde på Flyvestation Vandel som rengørings- assistent. Vi syntes begge vi kunne bruge lidt flere penge til investering i ejendommen, og det var en god hjælp.

I 1990, efter 23 år på Fly- vepladsen måtte Anna holde op på grund af en leddegigt som udløste en svagelighedspension.

Vi fik 3 børn:

Alice født den 21/11-61, Kurt den 5/4-63 og Ejvind den 22/7-65.

På grund af Annas leddegigt besluttede vi at sælge gården. Jeg var dengang 63 år og kunne få min efterløn.

Gården blev sat til salg i 1992. I 1993 blev den solgt til overtagelse den 1. marts til Erik Lykke, som er den nuværende ejer.

Vi havde købt en grund, Mølleparken 11a i Vandel på 819 kvm i 1992, men turde ikke bygge hus inden vi havde solgt gården. Imens bygge- riet stod på lejede vi os ind hos Kristian Østergaard Madsen i Billund.

Vores hus på 124 kvm stod klar til indflytning den 15. maj 1993

Vores hverdag går med at passe haven. Anna har i mange år været medarbejder i Mission Afrika Genbrug i Billund, men måtte holde op på grund af helbredet, det blev til ca. 20 år. Jeg har kørt varetur for brugsen i Vandel, det blev til ca. 12 år. Der har også været en hånd her og der. Det har vi været glade for.

Vandel, en 15. november 2010 Kristian
Iversen

Nogle træk jeg husker fra anden verdens krig.

Mor og fars besøg hos en nabo under krigen 1940-45, hvor der blev diskuteret krigen og tyskernes besættelse. Der har nok ikke været enighed for pludselig var der en af gæsterne (værtindens svoger) der sagde, pas nu på hvad i siger. Værtinden og far blev tavse.

Vores nabo var velvillig stemt overfor tyskerne. Det sås bl.a. ved, at deres ladeport var smykket med store tyske plakater og selvom der blev gjort hærværk på dem, blev der stadig sat nye op. Far spurgte ham

hvorfor han ville have dem hængt op, og hans svar var, det er ikke let når konen og børnene vil (deres søn var i tysk tjeneste, enten SS eller Gestapo ?)

Far havde en posttur i Vandel og på Vandel Mark. En dag han kom ind på en gård sad konen og græd. Nu blev deres gård også beslaglagt. Fars svar var om ikke det gik til et godt formål. Tonen havde nu fået en anden lyd, så det skulle han ikke have sagt. På samme gård havde de i 1940 sølvbryllup og Dannebrog skulle på bordet sammen med Hage- korset, men Hagekorset var ikke at finde, den var gemt af vejen af kogekonen.

Efter at tyskerne kom til Vandel blev der også oprettet et hovedkontor med damske ansatte, deriblandt en smart pige. Det bemærkede far overfor en kollega. Hans svar var, oas op hende det satan. Det viste sig også, at hun var en af de farligere stikkere her i landet.

I marts 1944 måtte vi, som flere andre, flytte fra vores hjem i Vandel. Far købte Trøgelborg æstergård. En dag i høsten 1944 da jeg kom ind til aftensmaden, sad der en ung mand. Vi blev klar over, at han havde forladt den tyske hær. Han fik noget at spise og da det efterhånden blev sengetid fik han lov til at ligge på en sofa vi havde ude i køkke- net. Inden han gik til ro, viste han os en brødkniv som lå ved siden af sofaen. Hvis tyskerne skulle komme ville han bruge den. Der var ingen af os der skulle hjemmefra den aften. Han tog af sted dagen efter. Jeg har tit tænkt på hvordan det er gået ham - så vidt vi forstod var han fra Balkan.

